

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

INTERNATIONALE AFTALER

- ★ Meddelelse om ikrafttrædelsen af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Indonesiens regering om visse aspekter af lufttrafik..... 1

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/1527 af 31. maj 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af kontraktmæssig anerkendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser ⁽¹⁾ 2
- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/1528 af 8. juni 2021 om berigtigelse af den svenske udgave af bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse 6

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

Meddelelse om ikrafttrædelsen af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Indonesiens regering om visse aspekter af lufttrafik

Aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Indonesiens regering om visse aspekter af lufttrafik, undertegnet den 29. juni 2011 i Bruxelles, trådte i kraft den 27. juli 2021 i overensstemmelse med aftalens artikel 8, stk. 1, idet den sidste notifikation blev deponeret den 27. juli 2021.

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2021/1527

af 31. maj 2021

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af kontraktmæssig anerkendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾, særlig artikel 55, stk. 6, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 55, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2014/59/EU skal medlemsstaterne sikre, at et institut eller en enhed som omhandlet i nævnte direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), hvis nævnte institut eller enhed når til den konstatering, at det juridisk eller på anden måde i praksis er umuligt i kontraktbestemmelserne for et relevant passiv at indføre den kontraktbestemmelse, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 55, stk. 1, meddeler sin konstatering til afviklingsmyndigheden.
- (2) De betingelser, under hvilke det juridisk eller på anden måde i praksis er umuligt for et institut eller en enhed at indføre kontraktbestemmelsen i visse kategorier af passiver, bør defineres på en måde, der giver mulighed for en passende grad af konvergens, samtidig med at afviklingsmyndighederne kan tage hensyn til forskelle på relevante markeder.
- (3) Institutter eller enheder bør ikke være forpligtet til i kontraktbestemmelserne for et relevant passiv at indføre kontraktbestemmelsen, hvis en sådan indførelse ville være ulovlig i det relevante tredjeland. Dette kan være tilfældet, hvis f.eks. lovgivningen eller instrukser fra tredjelandets myndigheder ikke tillader sådanne bestemmelser. Det bør også anses for praktisk umuligt for et institut eller en enhed at indføre kontraktbestemmelsen i en aftale eller et instrument, hvis instituttet eller enheden ikke er i stand til at ændre disse kontraktbestemmelser. Dette er ofte tilfældet, når aftaler eller instrumenter indgås i overensstemmelse med internationale standardvilkår eller -protokoller, der fastsætter ensartede vilkår og betingelser for sådanne typer aftaler eller instrumenter. Handelsfinansieringsprodukter, f.eks. garantier, modgarantier, rembursere eller andre instrumenter, der anvendes i forbindelse med støtte til eller finansiering af handelstransaktioner, udstedes typisk i henhold til internationalt anerkendte standardvilkår eller -regler, der er fastsat af en internationalt anerkendt brancheorganisation eller udviklet på grundlag af bilateral standardpraksis. Det kan også være praktisk umuligt, hvis instituttet eller enheden indgår kontrakter om levering af finansielle tjenesteydelser med organer uden for Unionen, herunder udbydere af finansielle tjenesteydelser, markedspladser, finansielle markedsinfrastrukturer eller depotinstitutioner, der anvender standardvilkår, som ikke kan forhandles af instituttet eller enheden.
- (4) Under alle omstændigheder bør manglende vilje fra modparten til alene at indføre kontraktbestemmelserne eller en stigning i kursen på instrumentet eller aftalen ikke betragtes som en betingelse, der medfører, at det i praksis er umuligt at indføre kontraktbestemmelsen.

⁽¹⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190.

- (5) I overensstemmelse med artikel 55, stk. 2, tredje afsnit, i direktiv 2014/59/EU kan en afviklingsmyndighed, selv hvis der ikke foreligger betingelser, som medfører, at dette i praksis er umuligt, beslutte ikke at kræve, at det pågældende institut eller den pågældende enhed indfører kontraktbestemmelsen, hvis den finder, at en sådan indførelse ikke er nødvendig for at sikre instituttets eller enhedens afviklingsmuligheder. Konklusionerne vedrørende analysen af planens konsekvenser for afviklingsmulighederne med henblik på artikel 55 i direktiv 2014/59/EU bør være i overensstemmelse med konklusionerne i vurderingen af afviklingsmulighederne, jf. nævnte direktivs afsnit II, kapitel II. Med henblik på vurderingen af konsekvenserne for afviklingsmulighederne, jf. artikel 55, stk. 2, tredje afsnit, i direktiv 2014/59/EU, bør aftaler eller instrumenter, i henhold til hvilke der skabes passiver med lang løbetid eller høje nominelle værdier, imidlertid anses for nødvendige for at sikre afviklingsmulighederne. Der bør derfor ikke gives afkald på at indføre sådanne kontraktbestemmelser, når en sådan indførelse ikke opfylder de betingelser, der medfører, at det i praksis er umuligt. For så vidt angår andre aftaler eller instrumenter, i henhold til hvilke der skabes passiver, bør afviklingsmyndighederne ved vurderingen af deres konsekvenser for afviklingsmulighederne tage behørigt hensyn til en række relevante elementer, men bør, alt efter omstændighederne, have mulighed for at vurdere eventuelle yderligere elementer, som de måtte finde nødvendige.
- (6) Efter at have modtaget en fuldstændig underretning om, at det i praksis er umuligt, bør en afviklingsmyndighed have en rimelig frist til at vurdere den. Underretningerne kan være af varierende kompleksitet. Det er derfor hensigtsmæssigt, at en afviklingsmyndighed får mulighed for at forlænge fristen for kravet om indførelse af kontraktbestemmelsen med en på forhånd fastsat periode, for så vidt angår komplekse underretninger. En sådan forlængelse bør meddeles det relevante institut eller den relevante enhed på behørig vis. På grundlag af underretningens nye karakter og vurderingen heraf bør afviklingsmyndighederne have mulighed for at forlænge fristen for vurdering af komplekse underretninger med yderligere seks måneder i løbet af det første år efter denne forordnings ikrafttræden. Efter denne periode bør afviklingsmyndighederne have mulighed for at forlænge fristen for vurdering af komplekse underretninger med tre måneder.
- (7) Denne forordning er baseret på de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har forelagt Kommissionen.
- (8) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har afholdt åbne offentlige høringer om udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt anmodet om rådgivning fra interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽²⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betingelser, under hvilke det i praksis er umuligt at indføre den kontraktbestemmelse, der er omhandlet i artikel 55, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, i visse kategorier af passiver

1. De betingelser, under hvilke det juridisk eller på anden måde i praksis vil være umuligt for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i direktiv 2014/59/EU i kontraktbestemmelserne for et relevant passiv at indføre den kontraktbestemmelse, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 55, stk. 1, er følgende:
- a) indførelse af kontraktbestemmelsen udgør en overtrædelse af tredjelandets love, forskrifter eller administrative bestemmelser, som passivet er omfattet af
  - b) indførelse af kontraktbestemmelsen er i strid med en udtrykkelig og bindende instruks fra en tredjelandsmyndighed
  - c) passivet hidrører fra instrumenter eller aftaler, der er indgået i overensstemmelse med internationale standardvilkår eller -protokoller, som instituttet eller enheden ikke er i stand til at ændre

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

- d) passivet er underlagt kontraktbestemmelser, som instituttet eller enheden er tvunget til at acceptere for at kunne deltage i eller anvende tjenesteydelser fra et organ uden for Unionen, og som instituttet eller enheden ikke kan ændre
- e) passivet kan tilskrives en kommerciel eller handelsmæssig kreditor og vedrører levering af varer eller tjenesteydelser, der, til trods for at de ikke er afgørende, anvendes i den daglige drift af instituttets eller enhedens aktiviteter, og instituttet eller enheden er ikke i stand til at ændre aftalevilkårene.

2. Med henblik på stk. 1, litra c), d) og e), anses et institut eller en enhed for ikke at være i stand til at ændre instrumenterne eller aftalerne eller kontraktbestemmelserne, hvis instrumentet, aftalen eller kontraktbestemmelserne kun kan indgås på de vilkår, der er fastsat af modparten eller modparterne eller i henhold til de gældende standardvilkår eller -protokoller.

Artikel 2

Betingelser, under hvilke afviklingsmyndigheden kan kræve indførelse af den kontaktbestemmelse, der er omhandlet i artikel 55, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, i visse kategorier af passiver

1. Afviklingsmyndigheden kræver, at der i kontraktbestemmelserne for et relevant passiv indføres den kontraktbestemmelse, der er omhandlet i artikel 55, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, hvis den på grundlag af instituttets eller enhedens underretning har konkluderet, at ingen af de betingelser, der medfører, at det i praksis er umuligt, og som er meddelt og omhandlet i denne forordnings artikel 1, er opfyldt, og forudsat at en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) den nominelle værdi af det passiv, der er skabt ved den relevante aftale eller det relevante instrument, er lig med eller højere end 20 mio. EUR
- b) aftalens eller instrumentets restløbetid er lig med eller længere end seks måneder.

2. Når det af hensyn til afviklingsmulighederne er nødvendigt, kan afviklingsmyndigheden kræve, at der i kontraktbestemmelserne for et relevant passiv indføres den kontraktbestemmelse, der er omhandlet i artikel 55, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, hvis den på grundlag af instituttets eller enhedens underretning har konkluderet, at ingen af de betingelser, der medfører, at det i praksis er umuligt, og som er meddelt og omhandlet i denne forordnings artikel 1, er opfyldt, og forudsat at ingen af de betingelser, der er nævnt i stk. 1, litra a) og b), er opfyldt.

Når det vurderes, om det for at sikre afviklingsmulighederne er nødvendigt at indføre kontraktbestemmelsen i overensstemmelse med første afsnit, tager afviklingsmyndigheden navnlig hensyn til mindst ét af følgende elementer:

- a) omfanget og typen af aftalen eller instrumentet
- b) hvorvidt det er muligt at anvende afviklingsværktøjer
- c) hvorvidt det kan antages, at afviklingsværktøjerne anvendes på en sådan måde, at afviklingsmålene opfyldes, idet der tages hensyn til de mulige konsekvenser for kreditorer, modparter, kunder og personale, og hvilke foranstaltninger tredjelandsmyndigheder vil kunne træffe
- d) passivets prioritetsrækkefølge ved almindelig insolvensbehandling efter national ret
- e) passivets løbetid og kontraktens revolverende karakter.

Artikel 3

En rimelig frist for afviklingsmyndigheden til at kræve indførelse af en kontraktbestemmelse

1. En rimelig tidsfrist som omhandlet artikel 55, stk. 2, tredje afsnit, i direktiv 2014/59/EU er tre måneder fra den dag, hvor afviklingsmyndigheden modtager den underretning, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 55, stk. 2, første afsnit.

2. Hvis den underretning, der er omhandlet i artikel 55, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2014/59/EU er ufuldstændig, orienterer afviklingsmyndigheden det institut eller den enhed, der har foretaget underretningen, om, hvilke oplysninger der mangler. Den i stk. 1 nævnte frist løber fra det tidspunkt, hvor alle manglende oplysninger er blevet forelagt.

3. Indtil den 6. oktober 2022 kan afviklingsmyndigheden, hvis der er tale om en kompleks underretning, forlænge den i stk. 1 omhandlede frist med seks måneder.

Fra den 7. oktober 2022 kan afviklingsmyndigheden, hvis der er tale om en kompleks underretning, forlænge den i stk. 1 omhandlede frist med tre måneder.

4. Afviklingsmyndigheden orienterer det institut eller den enhed, der har foretaget underretningen, om forlængelsen og om begrundelsen herfor.

Artikel 4

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2021/1528**af 8. juni 2021****om berigtigelse af den svenske udgave af bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 af 5. maj 2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse ⁽¹⁾, særlig artikel 15, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den svenske udgave af bilag I til forordning (EF) nr. 428/2009 indeholder fejl i kategori 1, afsnit 1A005.b, kategori 3, afsnit 3B001.a.3, kategori 5, del 2, afsnit 5A002.a, note 2, litra e), og note 2, litra j), »Tekniske noter«, punkt 1, kategori 5, del 2, afsnit 5A003.a og kategori 9, afsnit 9A010.c, der påvirker definitionerne af de pågældende produkter.
- (2) Den svenske udgave af bilag I til forordning (EF) nr. 428/2009 bør derfor berigtiges. De øvrige sprogudgaver er ikke berørt —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1**(vedrører ikke den danske udgave)**Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juni 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

⁽¹⁾ EUT L 134 af 29.5.2009, s. 1.

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA